18/12/2021

# Μνημόσυνο μακαριστού Μητροπολίτη Χίου κυρού Διονυσίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών

**Με την πρέπουσα εκκλησιαστική τάξη, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρών καί Οινουσσών κ. Μάρκος τίμησε την μνήμη του μακαριστού Προκατόχου και Γέροντός του κυρού Διονυσίου.**

Με την συμπλήρωση 10 ετών από την εκδημία του καλλιφώνου Ιεράρχη τελέσθηκε την Παρασκευή 17 Δεκεμβρίου 2021 στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αρχιερατική Θεία Λειτουργία ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Χίου κ. Μάρκου και με την συμμετοχή κληρικών, οι οποίοι χειροτονήθηκαν από τον μακαριστό Αρχιερέα ή διετέλεσαν συνεργάτες του.

**Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέσθηκε μνημόσυνο και μίλησε ο επί 30 χρόνια οδηγός του κεκοιμημένου Επισκόπου Πρωτοπρ. κ. Γεώργιος Πουλιάς, ο οποίος ανέφερε:**

*Τας πρώτας πρωινάς ώρας της 17ης Ιουλίου 2011, ημέραν καθ' ην η Αγία μας Εκκλησία τιμά την ιεράν μνήμην της Αγίας Ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης, εις το Νοσοκομείον ΝΙΜΙΤΣ των Αθηνών, μετά από ολιγοήμερον εις αυτό παραμονήν και νοσηλείαν, ο μακαριστός πλέον Μητροπολίτης Χίου, Ψαρών και Οινουσσών κυρός Διονύσιος ο Δ', παρέδωκεν την ψυχήν αυτού εις τον Δημιουργόν και πλάστην του, δια να μεταβεί εκ του θανάτου εις την ζωήν. Δια τον Μητροπολίτην Χίου Διονύσιον τον Δ' η ιστορία ευφήμως έκλεισεν πλέον τας δέλτους της .*

*Σαν αστραπή διεδόθη η θλιβερά είδησις, η οποία ήλθεν και εγέμισεν θλίψιν και πόνο τας καρδίας των Χίων και των τριών νήσων, της Χίου, των Ψαρών και των Οινουσσών, αλλά και εκτός αυτών εις την Ελληνικήν Πατρίδα, ακόμη και εις τους αποδήμους Χίους.*

*Μεγάλη η απώλεια δια την Χιακήν Εκκλησίαν, κατώδυνος ο λαός της, καθολικός και πολύς ο στεναγμός, διότι άπαντες είχον γευθή πλουσιοπάροχα και ποικιλοτρώπος την αγάπην και τας ευεργεσίας Εκείνου.*

*Σήμερον Σεβασμιώτατε, Πάτερ και Δεσπότα, συμπληρούνται δέκα και ήμισυ ακριβώς έτη από της προς Κύριον εκδημίας του.*

*Σήμερον εορτήν του εν Αγίοις Πατρός ημών Διονυσίου Αιγίνης του εν Ζακύνθω, καθ' ην ο μακαρία τη λήξει γενόμενος, Μητροπολίτης Διονύσιος, ήγεν τα ονομαστήρια αυτού, τη συμμετοχή σύμπαντος του Ιερού Κλήρου και πλήθους λαού,καθήκον και χρέος ιερόν συνεγκέντρωσεν πάντας ημάς εις τον Ιερόν τούτον Ναόν της Καθέδρας, δια να τελέσωμεν ιερόν μνημόσυνον, επί τη συμπληρώσει δέκα και πλέον ετών, από του θανάτου του και να αναπέμψωμεν ικεσίαν προς τον Οικτήρμονα Θεόν, υπέρ αναπαύσεως της μακαρίας ψυχής του.*

*Σήμερον Σεβασμιώτατε δια δευτέραν φοράν, μοι επιφυλάξατε την ύψιστην τιμήν, να αναθέσετε εις εμέ τον αδύναμο και πενιχρόν εις τον λόγον, ίνα περιγράψω και διαζωγραφίσω την δράσιν και την βιοτήν ενός εκλεκτού και διακεκριμένου Εκκλησιαστικού ανδρός.*

*Ο Επιμνημόσυνος λόγος εις έναν Επίσκοπον δεν είναι μόνο το δυσκολότερον είδος του λόγου, αλλά είναι και κάτι το εντελώς διαφορετικόν. Τούτο δε καθίσταται ακόμη δυσχερέστερον, όταν μάλιστα προΐστασθε Υμείς Σεβασμιώτατε, χρυσορρήμων του Θείου λόγου, αλλά και άλλοι αρκετοί εκ των περιεστότων και συμπροσευχόμενων, πλέον ειδήμονες εμού.*

*Παρά ταύτα υπεικών εις την Σεπτήν Υμετέραν εντολήν, θα αποτολμήσω να εκφράσω λόγον πενιχρόν, ο οποίος θα επιχειρήσει να ρίξει φώς εις την πολύπλευρον φυσιογνωμίαν και συνάμα την πλούσιαν και μεστήν δραστηριότητος Ποιμαντορίαν, μεγαλυτέρας ούσης εις διάρκειαν όλων των Προκατόχων Εκείνου τον προηγούμενον αιώνα.*

*Προσήλθομεν λοιπόν σήμερον άπαντες εις τον Ιερόν τούτο και περικαλλή Μητροπολιτικόν Ναόν, αφ ένος μεν δια να τιμήσωμεν την μνήμη των σήμερον εορταζομένων Αγίων, αφ ετέρου δε δια να προσευχηθώμεν διά τον στοργικόν Πατέρα και Ποιμενάρχη ημών. Δι εκείνων ο οποίος υπήρξεν ψυχή τε και σώματι ένθερμος υπερασπιστής του ευσεβούς Έθνους ημών και του Φιλοχρίστου Στρατού, τον οποίον εξαιρέτως υπερηγάπα, αφού ήτο οστούν εκ των οστέων του και σάρξ εκ της σαρκός του,δια τον ακλόνητον φρουρόν των της Εκκλησίας δογμάτων και απαρασάλευτον τηρητήν της πίστεως. Δια τον της νεότητος φίλον, δια τον του γήρατος στερρόν στηριγμόν, δια τον της αγωνίας του ανέργου συμμεριστήν, δια τον του καθ οιονδήποτε τρόπον χειμαζομένου ανθρώπου υποστηρικτήν.*

*Ο Νικόλαος Μπαϊρακτάρης του Γεωργίου και της Μαρίας, γεννηθείς εν Γραμματικιανοίς Κύμης Ευβοίας, πεδιόθεν είχεν τον ένθερμον ζήλον να υπηρετήσει την Εκκλησίαν του Χριστού. Εκλήθη από τον Θεό και υπήκουσεν να αφιερωθεί ολοσχερώς εις Εκείνον δίδοντας τας υποσχέσεις της Μοναχικής Πολιτείας, ενδυσάμενος εν τη Ιερά Μονή Πεντέλης το μοναχικόν ένδυμα. Ελαβεν διαδοχικώς τους τρείς βαθμούς της Ιερωσύνης. Τον του Διακόνου το 1952, δια να υπηρετήσει και διακονήσει εν συνεχεία επί οκταετίαν, ως ο καλλιφωνότερος πάντων και ευρείαν μουσικήν κατάρτισιν κατέχων, ως Αρχιδιάκονος εις τον Ιερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Αθηνών, τρία επί σειράν μεγάλα Εκκλησιαστικά αναστήματα τους Αρχιεπισκόπους Αθηνών και πάσης Ελλάδος, Σπυρίδωνα, Δωρόθεον και Θεόκλητον. Ο μοναδικός και γλυκύτατος εις την φωνήν Αρχιδιάκονος εκατένυσσεν τους πιστούς, εσαγήνευεν τας ψυχάς, ενεθουσίαζε τα πλήθη απ`άκρον εις άκρον της Ελληνικής μας πατρίδος, μεταδιδομένης της Θείας Λειτουργίας και από την Ελληνικήν Ραδιοφωνίαν.*

*Το 1960 λαμβάνει τον δεύτερον της ιερωσύνης βαθμόν τον του Πρεσβύτέρου,χειροτονηθείς συνάμα εις Αρχιμανδρίτην ,δια να καταταγή εν συνεχεία εις το Πολεμικόν Ναυτικόν, υπηρετών τας Ενόπλους Δυνάμεις επί δέκα και οχτώ ολόκληρα έτη και να προαχθεί τον Δεκέμβριον του 1978 και τοποθετηθή ως Γενικός Διευθυντής Θρησκευτικού του Σώματος των Ενόπλων Δυνάμεων της Πατρίδος μας.*

*Την 6ην Νοεβρίου του έτους 1979, η Αγία και Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος, ψήφοις κανονικαίς εξέλεξεν Μητροπολίτην Χίου, Ψαρών και Οινουσσών τον εξ Ενόπλων Δυνάμεων προερχόμενον Πανοσιολογιώτατον Αρχιμανδρίτην Διονύσιον Μπαϊρακτάρην. Ένδεκα Νοεμβρίου, επέτειος των Ελευθερίων της Χίου, ο εψηφισμένος Μητροπολίτης, εις τον κατάμεστον Ιερόν Μητροπολιτικόν των Αθηνών Ναόν, χειροτονείται εις Επίσκοπον υπό του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος Σεραφείμ και πλειάδος συλλειτουργούντων αυτώ Αγίων Αρχιερέων. Δέκα έξη Δεκεμβρίου 1979, παραμονήν των Ονομαστηρίων του, ο νέος Μητροπολίτης ενεθρονίζετο εις τον παλαίφατον και μαρτυρικόν θρόνον της Χίου, αλλά και συνάμα εις τας καρδίας των Χίων, διά να ποιμάνη θαυμαστώς, επιτυχώς και θεαρέστως, επί τριάκοντα και δύο έτη, έναν λαόν ευσεβή, παραδοσιακόν, φιλακόλουθον, φιλόμουσον, φιλόχριστον και φιλόπατριν.*

*Ως καλός γεωργός εγεώργησεν το γεώργιον το οποίον η θεία Χάρις του ανέθεσεν. Ως ποιμήν καλός, εποίμανεν και διεφύλαξεν ασφαλώς τα λογικά πρόβατα τα οποία η Εκκλησία του ενεπιστεύθη.*

*Ασφαλώς είναι δυσχερές να δυνηθή κανείς να συμπεριλάβη εις μίαν ολιγόλεπτον ομιλίαν πάντα όσα έπραξεν και εδίδαξεν κατά την διάρκειαν της Αρχιερατείας του. Εκείνα όμως τα οποία σήμερον δυνάμεθα να καταθέσωμεν ως μαρτυρία διά*

*τον σεπτόν Ιεράρχην, είναι τα εξής:*

*1). Ότι ηγάπησεν τον Θεόν εξ όλης της ισχύος του και ειργάσθη υπεράνω των σωματικών του δυνάμεων ίνα δοξασθή το Πανάγιον Όνομά Του, ιερουργών, χοροστατών, κηρύττων τον Ευαγγελικόν Θείον Λόγον, εις Πανηγύρεις, Κυριακάς, Εορτάς, μικράς τε και Μεγάλας, είς Εσπερινούς, Ιεράς Παρακλήσεις, Μεγάλα Απόδειπνα,ανελλιπώς και αλληλοδιαδόχως, ακόμη και είς τας πλεόν απομακρυσμένας Ενορίας της Επαρχίας.*

*2). Ότι εγένετο έν μέσω ημών πατέρας στοργικός, φιλάνθωπος εις πάντας, μακρόθυμος και ανεκτικός, γλυκύς και πράος είς την όψιν, γλυκύς και πράος είς την συμπεριφοράν, γλυκύς και πράος είς τας συζητήσεις του, γλυκύ, πράο και εύθυμο το χιούμορ του, το οποίον ενίοτε εδιέθετεν και τούτον προς ευχαρίστησιν των αυτώ συνομιλούντων και παντός ουδέποτε υπερβαίνον τα όρια του Αρχιερατικού του αξιώματος. Αγόγγιστος, ανεξίκακος, καρτερικός, συγγνώμην και αγάπην παρέσχεν εις πάντας, εις δε τους αδικούντας αυτόν, αγάπην ανταπέδιδεν. Συχνά μας έλεγεν, "πατέρες, τότε έχει αξίαν το καλόν, να το κάνης και από επάνω να βρίσκεις και τον μπελά σου".*

*3). Ότι υπήρξεν πνεύμα οξύ και πρωτοπόρον, αφουγκραζόμενος και συναισθανόμενος τας συγχρόνους κοινωνικάς ανάγκας, δημιουργώντας υποδειγματικήν σχέσιν μεταξύ Εκκλησίας και Τοπικών Αρχών. Σχολεία, Παιδικοί Σταθμοί, Αθλητικοί χώροι, Παιδικαί χαραί,εργατικαί κατοικίαι,ιδρύματα και άλλα ούκ έστιν αριθμός, ανηγέρθησαν και λειτουργούν είς χώρους Εκκλησιαστικούς, τους οποίους η Εκκλησία της Χίου απλόχερα προσέφερεν είς την Χιακήν Κοινωνίαν. Αποκορύφωσις δε πάντων, ήτο η ίδρυσις δύο μεγάλων και σπουδαίων έργων διά την ευημερίαν και την πνευματικήν πρόοδον του Χιακού Λαού. Ο Οίκος Αγάπης και το Εκκλησιαστικόν Λύκειον Βορείου Αιγαίου.*

*4). Οτι ο καλλιφωνότατος εκείνος Αρχιδιάκονος του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού Αθηνών, ο άριστος υμνωδός, ο πρόμαχος και προασπιστής της πατρώας Βυζαντινής Εκκλησιαστικής Μουσικής και Ψαλτικής Τέχνης, ο ιδρυτής της Σχολής της Βυζαντινής Εκκλησιαστικής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεώς μας διά την διάδοσιν και διάσωσιν αυτής ,εσυνέχισεν και ως Αρχιερεύς διά των υποδειγματικών αυτού Ιερών Ακολουθιών να υμνή τον Δημιουργόν και Πλάστην του, συναρπάζων και μυσταγωγών τους πιστούς με την γλυκύτητα του μέλους.*

*Πάντα ταύτα αποτελούν, ελάχιστην αναφοράν είς το πρόσωπον του αοιδίμου και αλήστου μνήμης Μητροπολίτου Χίου Διονυσίου.Έστι δέ και άλλα πολλά άτινα εποίησεν ο μακαριστός Μητροπολίτης ,άτινα ο περιορισμός του χρόνου δεν μας επιτρέπει να απαριθμήσωμεν. Εξεπλήρωσεν και επραγματοποίησεν είς το ακέραιον πάντα όσα είς τον Χιακόν Λαόν υπεσχέθη κατά τον Επιβατήριον Λόγον του. Επολλαπλασίασεν τα υπό του Κυρίου δοθέντα τάλαντα και επίκτητα χαρίσματα,*

*ίνα δοξάζηται το πάντιμον και μεγαλοπρεπές Όνομά Του. "Δός Κύριε αυτώ και τον στέφανον της ζωής".*

*Σεβασμιώτατε επιτρέψατέ μοι παρακαλώ. Ο Θεός μοι επιφύλαξεν την ιδιαιτέραν και ξεχωριστήν ευλογίαν, ώστε να λάβω και τους δύο βαθμούς της Ιερωσύνης, εκείνους τον του Διακόνου και του Πρεσβυτέρου, από τον μακαρία τη λήξει γενόμενον και αλήστου μνήμης μακαριστόν γέροντα μου και πνευματικόν μου πατέρα και προκάτοχον Υμών Μητροπολίτην Χίου, Ψαρών και Οινουσσών κυρόν Χρυσόστομον, δια της επιθέσεως των τιμίων χειρών του επί την κεφαλήν μου,παρά τας πόδας του οποίου εμαθήτευσα και πλείστα παρ αυτού ωφελήθην. Παρακαλώ τον Θεόν, βέβαιοι πάντες ημείς, ότι ευρίσκεται αιωνίως είς τας Θείας αγκάλας Του, να δέεται δι εμέ. Του είμαι ευγνώμων.*

*Είχον την ιδιαιτέραν και ξεχωριστήν ευλογίαν από τον Θεόν να υπηρετήσω και να ζήσω εκ του σύνεγγυς τον περισσότερον χρόνον της Ιερατικής μου Διακονίας, τριάκοντα και δύο έτη,τον αοίδιμον και αλήστου μνήμης πνευματικόν μου πατέρα και προκατοχόν Υμών μακαριστόν Μητροπολίτην Χίου, Ψαρών και Οινουσσών κυρόν Διονύσιον. Τόν εγνώρισα από κοντά, όπως μου είχεν ειπή εις τάς αρχάς. "παπά Γιώργη, θα με ζήσης καί θα με γνωρίσης". Τόν εγνώρισα από κοντά. Η ψυχή του αθώα καί άκακος, ως του μικρού παιδιού.*

*Ενθυμούμαι Σεβασμιώτατε, πολλάκις ευρισκόμενοι εις τόν Άγιον Μακάριον, διά νά τόν συνοδεύσωμεν εις τελετάς Ιερών Ακολουθιών καί εις Ποιμαντικάς επισκέψεις, τό πόσον επεθύμει, όχι από περιέργειαν, αλλά από ανύστακτον ενδιαφέρον, σας εκάλει δια νά πληροφορείται εκ των επισήμων χειλέων υμών, ως υπευθύνως και εγκύρως, πάντος άλλου τινός, γνωρίζοντος, τά εν τη Ιερά Συνόδω της Εκκλησίας της Ελλάδος τεκταινόμενα, καθ' όλον τόν χρόνον καί από όλας τάς θέσεις τάς οποίας σταδιακώς καί ιεραρχικώς επαξίως εκαταλαμβάνετε καί υποδειγματικώς υπηρετούσατε, θέσεις τάς οποίας οι Άγιοι Προκαθήμενοι της Ελλαδικής Εκκλήσιας, Χριστόδουλος και Ιερώνυμος, εγνώριζον καλώς, εις ποίου τούς ώμους τάς ανέθετον.*

*'Εζησα και εγνώρισα πλησίον του μεγάλας ευχαρίστους, αλλά καί συγκινητικάς, καί ανεπανάληπτους εμπειρίας. Επισκέψεις Οικουμενικών Πατριαρχών καί μή, Αρχιεπισκόπων, Εξόδιοι ακολουθίαι καί Ενθρονίσεις αυτών, Μητροπολιτών, Προέδρων της Ελληνικής Δημοκρατίας, επισήμων προσώπων της πολιτικής καί Στρατιωτικής ηγεσίας του τόπου.*

*Τόν εσυνόδευσα εις επισκέψεις του σχεδόν εις όλην την Ελλάδα, αλλά και εις το εξωτερικόν. Ηρέσκετο νά ταξιδεύη με τό αυτοκίνητον διά νά καμαρώνη καί απολαμβάνη τήν κτίσιν την οποίαν ο Θεός τεχνηέντως καί θαυμαστώς εποίησεν. Πιστεύω ότι δέν υπερβάλλω Σεβασμιώτατε, εις τό ότι έζησα πλησίον τόν περισσότερον χρόνον καθ όλην τήν διάρκειαν της Αρχιερατικής του Διακονίας.*

*Έτυχον πλησίον του των πλουσιοπαρόχων ευεργεσιών του. Του είμαι Ευγνώμων.*

*Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Χίου, Ψαρών και Οινουσσών, Υπέρτιμε καί 'Εξαρχε πάσης Ιωνίας, πνευματικέ πατέρα καί ποιμενάρχα της αιματοβαμένης, μαρτυρικής, αλλά ηρωικής, αγιοτόκου αναδεικνυσύσης τοσούτον πλήθος Κολλυβάδων, αλειπτών μαρτύρων, νεομαρτύρων καί οσίων, ταύτης Επαρχίας της νήσου της μαστίχας αλλά και της πρωτεύουσαν θέσιν κατεχούσης Ελληνικής αλλά καί παγκοσμίου Εμπορικής Ναυτιλίας, κύριε ημών κύριε Μάρκε, τέκνον επιστήθιον καί ηγαπημένον, προσφιλές καί παμφίλτατον, τέκνον περιπόθητον καί πεφιλημένον, τέκνον φίλον κατά τήν Ευαγγελικήν ρήσιν "Κύριε σύ πάντα οίδας σύ γινώσκεις ότι φιλώ σε", ρήσιν την οποίαν εις Εκείνον απευθύνατε. Τέκνον λέγω πνευματικόν καί Επάξιε Διάδοχε Εκείνου. Δεήθητε πρός τόν "νεκρών καί ζώντων τήν εξουσίαν έχοντα" Τριαδικόν Θεόν, όπως "αποδώση Αυτώ τόν στέφανον της ζωής".*

*Ημείς δέ πάντες οι περιλειπόμενοι, ο Ιερός Κλήρος, οι Άρχοντες ημών, ο φιλόχριστος στρατός, ο πιστός του Κυρίου λαός καί πάντες ημείς οι πολυμερώς καί πολυτρόπως, γευσάμενοι καί απολαβόντες τάς χάριτας τάς ευεργεσίας καί τάς Αρχιερατικάς Αυτού ευλογίας, ας ικετεύσωμεν τόν Θείον της Εκκλησίας Δομήτορα, τόν Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, όπως αναπάυση τήν μακαρίαν ψυχήν Εκείνου μετά των Αγίων καί Δικαίων. Αμήν.*

Στο τέλος της Ακολουθίας ο Σεβασμιώτατος Χίου αναφέρθηκε στο αρχοντικό του ύφους και του τρόπου, και κυρίως της καρδίας του Προκατόχου του, την αμνησικακία και μακροθυμία, και εις τα αναστάσιμα τέλη της επίγειας ζωής του.

Το απόγευμα ο Σύλλογος Ιεροψαλτών Χίου ΡΩΜΑΝΟΣ Ο ΜΕΛΩΔΟΣ και η Χορωδία της Σχολής Βυζαντινής Εκκλησιαστικής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως «ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΜΠΑΪΡΑΚΤΑΡΗΣ» παρουσίασαν Συναυλία Βυζαντινών Χριστουγεννιάτικων Ύμνων, αφιερωμένη στα 10 χρόνια της κοιμήσεως του ρέκτου της Βυζαντινής Μουσικής ακρίτα Ιεράρχη.

Χαιρετίζων την εκδήλωση ο πάλαι Αρχιδιάκονός του και νυν Διάδοχός του αναφέρθηκε στο εθνικό φρόνημα του Γέροντός του, απαραίτητο στα "όρια της Πατρίδος γής".

Ως γνωστόν ο Σεβασμιώτατος Χίου κ. Μάρκος έχει καθιερώσει μία Υποτροφία Σπουδών Βυζαντινής Εκκλησιαστικής Μουσικής στην μνήμη του μακαριστού Χίου κυρού Διονυσίου.